

Versek

Félig nyitott

a madár a háztetőről
 a diófára
 s az ágról az égbe szállt
 lobogtatom a kezem utána
 mi jöhet még
 a gyufalángnyi este
 a vihar negyedik hulláma
 túl korán ültem ki
 még téged mutatnak a televízióba'
 de már nem tudlak nézni
 a hosszú nyakú utcalámpa
 megtelt bogarakkal
 félig nyitott az ajtó
 csak félig
 tagadlak meg
 bajban lennék ha megjelenél
 a te idődből nem maradt más
 csak amit elképzelek

Este a házban

kiüresedett arcodat nézem
 az idő gonosz játékát
 a megviseltek közönyével
 figyelni a hold
 kezem udvarló rajongását
 amikor képedet ide-oda rejtem
 rossz előjel
 ez a bizonytalan remegés
 nagy füstfelhők kerülgetnek
 talán eltévedtem
 talán a tűz körbekerített

Mit mondjak neki

édesanyám ahol vagy
 másvilágra készülő éveidben
 van-e virág és ha van
 éppen ilyen sápadt sárga
 mint felhagyott kertedben

kihajtott az új kapor
 részeg palánták dőlnek egymásnak
 föl-le jár a szél s keresi
 bokádig érő rokolyádat
 mit mondjak neki

én sem a kertből beszélek
 nem ismerem az időt melyben járok

Kettős látás

érteni akartam azt ami
 érthetlenségében önmaga
 a krisztustövis
 más néven miért lepényfa
 s úgy általában minden ami
 a kettős beszéd nyelvén jött a világba
 nem ért nem kérdez mégis hibátlanul: van
 a hófoltok hidegén a madárnyom

ki helyezte egymással szembe
 a sötétséget s a világosságot
 amit szavával az Isten
 egymás mellé állított